

Svartaste Viol

Som den svartaste viol,
vinternattens besök här
i denna vår Metropol, --
med människor från När & Fjär.

Mättnaden verkar - där som
hunger stungit lekamen.
Det till min Undsättning kom
en som fick Stora Kramen !

Hör Larvet ifrån Vissa, -
som sjunger hellre - än bra!
Nog, borde nånn dem dissa?
De är, ju, inget å ha! - - -

Trovärdighet som är skev --
Tal, som ej menar ärligt...
Vad var det som uteblev - -
så allt vart så -- förfärligt!?

Ekorrhjulet snurrar runt --
Protektionen är rätt skral!
Lova mycket, hålla tunt, -
kan få en Effekt, - letal !

Min kritik emanerar
ur Trauman, - för längesen.
Bra om där figurerar
en å annan verklig vän!

Det är man i behov av --
här i Fienders Rike !
Skall man ej, snart, gå i grav, -
så bör man ha sin -- Like!

Eller - fler- som Livet gav !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten